

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 12 ΜΗΝΩΝ
ἀρχομένη ἐπὶ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἢ Ἰουλίου
Ἑσπεριακοὶ δρ.3.— Ἑξουερτικοὶ γρ. χρ.10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΜΗΧ. Γ. ΓΑΛΑΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ
33ος Κυδωνεῖων 18, παραπλεύρως τοῦ
Ἀστυνομικοῦ καταστήματος Πλάκας.

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΥΝΓΕΡ

ΑΠΟΙΚΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Πανοσιολογιώτατε φίλε κ. Μελίττε Ἀποστολόπουλε,

Οὔτε λόγον οὔτε διάθεσιν πλέον εἶχον νὰ ἐπανεῖλθω εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπισκοπῆς Σπάρτης. Ἡ δημοσιευθεῖσα ὁμῶς εἰς τὰς α' Ἀθῆνας ἀποικτὴ πρὸς με ἐπιστολή σας μὲ ὑποχρεοῖ νὰ δώσω τὴν ἀπάντησιν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ τῆς δημοσιότητος.

Διὰ τὰς περὶ τῆς καθόλου ἐργασίας μου κρίσεις ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τὴν πανοσιολογιότητά σας. Ἐάν ἐγὼ δὲν ἀπῆντησα εἰς τὰς ἐναντίον τῆς φιλαρίας ἀστέων διαβολέων, τοῦτο ἐπράξα μόνον, διότι τῆς α' Ἀναπλάσεως» τὸ ἔργον ἔχει νὰ παρουσιάσῃ εἰκοσαετῆ δράσιν, ἥτις καμμίαν δὲν ἀφήνει ἀμφιβολίαν περὶ τῆς χρησιμότητος καὶ τῆς λευκότητός της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνώμην σας, ἐτι πρὸ παντὸς ὄφειλον ν' ἀπευθυνθῶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ τέως ἐψηφισμένου ἐπισκόπου Σπάρτης, μού φαίνεται περιέργον πῶς μοι ὑποδεικνύετε ἑδὼν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ πρὸ πάσης δημοσιεύσεως ἠκολούθησα. Ἐάν κατόπιν κατίφυγον καὶ εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων, τοῦτο συνέβη, ἀφοῦ ἡ ἐφημερίς «Χρόνος» ἔριψε τὸ ζήτημα εἰς τὴν κονίστραν τῆς δημοσιότητος, ἀντιφατικαὶ δὲ πληροφορίαι ἐπίδωλον νὰ χυθῇ φῶς εἰς αὐτό.

Σεῖς ὁμῶς μὲ θεωρεῖτε τυοχον καὶ διότι δὲν ἠθέλησα ν' ἀποταθῶ πρῶτον πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην Ἀκακίου καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσω τί φρονεῖ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του. Ῥίπτετε δὲ ἐναντίον μου καὶ τὸ Εὐαγγελικὸν ῥητόν: «Ἐάν ἀμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ ἔλεγξον αὐτόν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου.» Ἀλλὰ, σὰς παρακαλῶ, Πανοσιολογιώτατε, ποῖαν ἁμαρτίαν ἔκαμε πρὸς ἐμεῖ ὁ Ἀκάκιος διὰ νὰ ἐφαρμοθῇ ἐπάνω μου τοῦτο τὸ ῥητόν; Μήπως ἐγὼ τὸν ἔκρινα ὡς ἰδιώτην; Τὸν ἔκρινα ἀπὸ μιᾶν μετάφρασίν του. Ποῖαν λοιπὸν ἔσχιν κατωρθώσατε νὰ εὑρητε τῶν τειοῦτων ὑποθέσεων πρὸς τὰς ἰδιωτικάς διαφοράς, εἰς τὰς

ὁποίας ἀποδίδει ἡ ἐντολὴ τῆς συνεξηγήσεως χάριν τῆς προσωπικῆς εἰρήνης καὶ συνδιαλλαγῆς;

Καὶ τὴν ἰδίαν ἀτοπίαν μού φαίνεται ὅτι διεπράξατε ἀναλαβόντες νὰ ὑποστηρίξητε τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης. Ἄν νομίζετε ὅτι ἡ ἐλευθερία αὕτη μόνον εἰς ψυχάς, αἱ ὁποῖαι ἐπεσκέφθησαν τὴν Γερμανικὴν χώραν, ἀνθεῖ, ἀπατάσθῃ. Ὅτι δὲ ἐγὼ δὲν ἐκτόπησα τὸ δικαίωμα τῆς φιλομαθείας καὶ τῆς ἐρεύνης, ἀπορῶ πῶς ἡ ὁμολογούμενη νοημοσύνη σας δὲν ἠδυνήθῃ νὰ τὸ ἀντιληφθῇ. Ὅ,τι κατήγγειλα εἶνε τοῦ κληρικοῦ ἡ ἀνευλάβεια, ἡ ἐπιδειχθεῖσα **ὄχι διὰ τῆς μελέτης τοῦ Πυνγκερ**, ἀλλὰ διὰ τῆς **ὑπὸ τοῦ Ἀκακίου συστάσεως τῆς βλασφημίου συγγραφῆς του**. Διὰ τί λοιπὸν ὑμεῖς ἀερολογεῖτε ὑπὲρ τῶν ἐπιστημονικῶν σπουδῶν καὶ καταπαεῖσθε ἐπὶ σημείου, εἰς τὸ ὅποιον τίποτε δὲν σὰς ἐκάλεσε νὰ ἀσχοληθῇτε; Σεῖς ὁμῶς διαμφισβητεῖτε τὸ βλάσφημον τῆς συγγραφῆς καὶ εὐρίσκετε ὅτι ἡ φιλοσοφία τῆς χριστιανικῆς θρησκείας δύναται νὰ τάττῃ τὸν Χριστὸν μεταξὺ τῶν ψευδοπροφητῶν! Πρὸς χάριν σας, Πανοσιολογιώτατε, ἀποφεύγω νὰ ἐξαγάγω συμπεράσματα ἐπὶ τῆς παραδόξου αὐτῆς ἀντιλήψεως περὶ τῆς χριστιανικῆς φιλοσοφίας, ἡ ὁποία ἐξήνθησεν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἑλλήνος ἀρχιμανδρίτου τῆς Λεσιφίας, τῶρα δὲ φαίνεται ὅτι ἐξανθεῖ καὶ εἰς τὴν τοῦ ἐν Βιέννῃ πανοσιολογιωτάτου συναδελφου του.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἡ ἄβυσσος τὴν ἄβυσσον ἐπικαλεῖται. Διότι προβάλλετε, φίλε μου, τὰς παραδόσεις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μας, ὅπου διδάσκοντα καὶ αἱ δοξασταὶ τῶν αἰρετικῶν καὶ τὰς γυμνασιακάς σπουδὰς, ὅπου παραδίδονται οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς.

Ἄν ἠξέυρω, πανοσιολογιώτατε, ἐάν συνέβη ποτὲ νὰ λάβετε ἰδέαν τῶν ἐρθεοδόξων θεολογικῶν παραδόσεων. Βεβαίως ἡ πανεπιστημιακὴ αὐτῶν ἔδρα καταγίνεται καὶ περὶ τὰς δοξασίας τῶν αἰρετικῶν: **τῶν αἰρετικῶν ὁμῶς**. Δηλαδή οἱ καθηγηταὶ γνωστοποιοῦσιν εἰς τοὺς φοιτητάς ὅτι πρόκειται περὶ αἰρέσεων καὶ ἐξελέγχουσι τὰς αἰρέσεις ταύτας. Ἐνῶς πῶς οὖν, εὐρίσκετε ἀναλογίαν μεταξὺ τοῦ γεγονέντος τούτου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Ἀκακίου μεταφράσεως ἀντιχριστοῦ συγγραφῆς, τὴν

ὅποιαν ὄχι μόνον ἀσχολίαστον παρίδωκεν εἰς τὸ κοινόν, ἀλλὰ καὶ **συστηλιδένην**, ἐγὼ δὲν δύναμαι, ἡμολογῶ, νὰ τὸ ἐννοήσω, ὅπως δὲν ἐννοῶ καὶ τὴν χριστιανικὴν φιλοσοφίαν, ἡ ὁποία ἀρνείται τὸν Χριστόν.

Ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ τὴν ἰδικὴν σας κρίσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ νεωτέρα ὀρθολογιστικὴ φιλολογία εἶνε χριστιανικὴ ἠθικολογία ἀσυγκρίτως, ὡς λέγετε σεῖς, ἀνωτέρα τῶν ἀθανάτων ἡμῶν προγόνων, αἰσθάνομαι τὸ καθήκον τοῦ νὰ διαμαρτυρηθῶ κατὰ τῆς πλάνης σας, πανοσιολογιώτατε, μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου. Ἡ περὶ τὴν θρησκείαν ἀποπλάνησις τῶν πρὸ Χριστοῦ προγόνων μας ποῖαν σχέσιν δύναται νὰ ἔχῃ μὲ τὸ θρησκευτικὸν ἔγκλημα τοῦ νεωτέρου ὀρθολογισμοῦ, ὅστις πολεμᾷ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ, μολονότι ἐπ' αὐτὸ σελαγιζοῦσιν οἱ ἥλιοι εἰκοσιν ἑλοκλήρων αἰώνων; Καὶ οἱ μὲν ἀρχαῖοι Ἕλληνες συγγραφεῖς εἶνε ἀκίνδυνοι ἐντελῶς ὅσοι μυθολογοῦσι, διότι οὐδεὶς σήμερον πιστεύει εἰς τοὺς μύθους ἐκείνους. Ἄλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξαν ἀπὸ τινων ἀπόψεων χριστιανοὶ πρὶν Χριστοῦ. Πῶς λοιπὸν σεῖς ὁ Ἕλλην κληρικὸς κηρύττεσθε ἐναντίον τῆς ἀληθείας ταύτης, τὴν ὁποίαν καὶ ξένοι παραδέχονται; πῶς δὲ εὐρίσκετε ὅτι ἡ ἀνάγκησις τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων διόλου δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ὑπὸ κληρικῶν ὀρθοδόξου μεταφράσιν καὶ σύστασιν ἀντιχριστοῦ συγγραφῆς;

Ἡ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου τακτικὴ σας εἶνε περισσώτερον παρὰ παράδοξος· τῶσον παράδοξος, ὅσον ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησατε εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Δικαίου τοῦ Μίλας.

Εἶνε ἀρὰ γ' ἀνάγκη νὰ μάθετε ἀπὸ ἐμὲ τί ἐκεῖ ἐπρέψατε; Ὁ μὲν ἦδη ἐπίσκοπος Μεσσηνίας Μελέτιος Σακελλαρόπουλος ἐπέσυρεν ἀνοικτήμονα τὰ βέλη σας, ἐπειδὴ ἐκαίμε τὸ σπουδαῖον ἔγκλημα νὰ ἀναφέρῃ τὰς ἐκκλησίας τοῦ Καρλοβιτάου καὶ τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης εἰς ὑποσημειώσιν καὶ ὄχι εἰς αὐτὸ τὸ καίμενον τοῖ Ἑκκλησιαστικοῦ Δικαίου του. Ἀλλ' ὁ Μίλας ἀναφέρει ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ ἐξαρχία ἐσχηματίσθη, ἐπειδὴ δῆθεν τὸ Οἶκ. Πατριαρχεῖον ἀντιστρατεύετο πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἐθνικὴν κίνησιν τῆς Βουλγαρικῆς φυλῆς· ἀκόμη δὲ ὅτι τὸ σῆγμα δὲν ἀνεγνωρίσθη δῆθεν ὑπὸ τῆς Ἑκκλησίας Ἱεροσολύμων. Καὶ ὅμως σεῖς τὰ ψεύδη ταῦτα τὰ προσβάλλοντα ἀυστολῶς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος μας, τὰ μετεφράσατε χωρὶς καμμίαν παρατήρησιν, καὶ μόνον ἀφιερῶσατε ὀλόκληρον πρόλογον, ὅπως διαμαρτυρηθῆτε, ἐπειδὴ ὁ Σακελλαρόπουλος ἀνέφερε τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑρζεγοβίνης, ἐν ὑποσημείωσει. Ἀλλόκοτος πορεία τινῶν τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἀρχιμάνδριτων μας! Μερικοὶ νὰ μὴ ἀναγνωρίζονται ἐν ἡμῖν πλέον Χριστιανοί, καὶ ἄλλοι νὰ φαίνωνται ἐντελῶς λησμονοῦντες ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἑκκλησίαν.

Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις, πανοσιολογιώτατε, διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἀντελήφθητε τὴν Μυριόβιβλον τοῦ Μεγάλου Φωτίου; Ἐκαίμε, λέγετε, εἰς αὐτὴν περιλήψεις ἑθνικῶν καὶ αἰρετικῶν συγγραφέων καὶ ζητεῖτε ἐν τούτῳ νὰ ἐξαγάγετε συγχωρηχάρτιον ὑπὲρ τοῦ φιλάτου Ἀκακίου.

Ἀλλ' ἀνεγνώσατε τάχα τὴν «Μυριόβιβλον», ἔγιε ἀρχιμανδρίτα; Ἡμεῖς ἔχομεν ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι μόνον

ἡκούσατε περὶ αὐτῆς, καὶ ἡκούσατε ἐσφαλμένα, ὅπως θὰ συμβαίη ἐξάπαντος καὶ μὲ τοὺς Ρώσσους Θεολόγους, τοὺς ὁποῖους πανστρατιᾷ ἐπικαλεῖσθε. Θέλετε λοιπὸν νὰ σῶς εἰπωμεν ἡμεῖς πῶς ἔγραψε περὶ τῶν αἰρετικῶν καὶ τῶν ἑθνικῶν ὁ Φώτιος; Θέτομεν ὑπ' ὅλην σας τὴν παρὰ Migne ἔκδοσιν τῶν ἔργων τοῦ Φωτίου, τοῦ 1860.

Προκειμένου περὶ τῆς ἱστορίας Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου, λέγει ὅτι ἀπέφυγεν ἄλλα ἀποστήματα πλὴν τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν τε καὶ ἡρώων (σελ. 168). Ἐκαίμεν ἀνάλογόν τι ὁ Ἀκάκιος εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ Πύργου, ὅπου εἶδε τὴν βλασφημίαν ἐναντίον τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ;

Ἀκούσατε τώρα τί ἔκαμεν ὁ Φώτιος καὶ διὰ τοὺς αἰρετικούς. Ἀναφέρει τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀρειανοῦ Φιλοστοργίου, λέγει περὶ αὐτοῦ· αἶσσι δὲ ὁ ἀνὴρ ψευδολόγος (σελ. 72). Ἀναφέρει δὲ καὶ τὸν Εὐνόμιον· ἀλλὰ διὰ νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦτο ἀσέβης, βλάσφημος· καὶ ὅτι ἐποίησεν ἔργον νεκρὸν καὶ πάσης ἀπόξιν ἀκαθαρσίας (σελ. 416—417). Οὐδὲ παραλείπει τὸν Λεόκιον Καρίνον τὸν γράψαντα τὰς περιόδους τῶν Ἀποστόλων.

Λέγει ἑμῶς δι' αὐτὸν ὅτι ἀγέμει δὲ καὶ μωρίας πολλῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν μάχης καὶ ἐναντιώσεως (σελ. 388). Καὶ περὶ τῶν Ὑποτυπώσεων Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως, παρ' ὅλην τὴν ἄλλην τοῦ ἀνδρὸς εὐσέβειαν, γράφει: αὖν τισιν αὐτῶν ὀρθῶς δοκεῖ λέγειν, ἐν τισι δὲ παντελῶς εἰς ἀσεβείας καὶ μυθώδεις λόγους ἐκφέρεται (σ. 384). Καὶ ἐν γένει ὁ Φώτιος κανένα αἰρετικὸν δὲν ἀναφέρει, χωρὶς νὰ δώσῃ τὸν πρέποντα χαρακτηρισμὸν του. Καὶ ὅμως σεῖς, Ἄγιε πρωτοσύγκελλε, ἐπικαλεῖσθε ὑπὲρ τῆς μετάφράσεως τοῦ Πύργου τὸν Φώτιον, καὶ δὲν βλέπετε ὅτι αὐτὸς διὰ τοιαῦτα ἔργα κρατεῖ βέβηρον καὶ ἀγγρόνην.

Νὰ προσθέσω τίποτε ἄλλο, πανοσιολογιώτατε; Δὲν τὸ νομίζω ἄξιον τοῦ λόπου. Ἡ ὑπόθεσις, μὲ τὴν ὁποίαν ἐνηργολόγητε, εἶνε πλέον ἐν τυμπανισμῶν πτώμα, καὶ καμμία ὀρθολογιστικὴ θαυμαστοποίησις δὲν δύναται νὰ τὴν ἀναστήσῃ.

ΜΙΧ. Ι. ΓΑΛΑΝΣ

Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΓΑΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Εἰς τὴν βιομηχανικὴν Σχολὴν τοῦ Λονδίνου ἐξεραγήν τελευταίως μεγάλη πυρκαϊὰ ἐν ὥρᾳ νυκτός. Οἱ μαθηταὶ ἐκοιμῶντο τὴν ὥραν ἐκείνην βαθύτατα.

Ἐξέφθα ἐσάλπισεν ἡ σάλπιγξ τοῦ φύλακος καὶ ἐντός ὀλίγου ἐσηκώθησαν ὅλοι. Τὸ πῦρ, μαινόμενον, κατέτρωγεν ἤδη τὸ ὑπὸ τοὺς πόδας των πάτωμα, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐκινήθη ἀπὸ τὴν θέσιν του. Παραταχθέντες ὅλοι στρατιωτικῶς ἐξῆλθον ἐν τάξει, χωρὶς νὰ πάθῃ κανεὶς τίποτε.

Ὅλγια λεπτὰ μετὰ τὴν ἐξοδὸν των τὸ οἰκοδόμημα ἦτο ἐντελῶς παραδοδόμενον εἰς τὰς φλόγας.

Τι ὅμως θὰ συνέβαιεν ἐν ὑπὸ ἄλλο σύστημα παραδιδόντο τὰ παιδιὰ εἰς τὴν σὺγχυσιν καὶ ὥρων διὰ νὰ ἐξέλθουν σπρωχόμενα μετὰ τῶν;

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Ἐν Ρωσίᾳ κατακτᾷ σπουδαῖον ἔδαφος ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἐκλεγῶνται οἱ ἐπίσκοποι ὑπὸ Συνόδου ἐπισκόπων, ἀλλ' ἐν συμμετοχῇ καὶ τῶν κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐκλεγῇ ἐπίσκοπος. Ἐκτὸς τῶν πρῶθιερέων καὶ τῶν καθηγητῶν, τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζουσι καὶ ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι, φκίνεται δὲ ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ κατὰ τὸ μέλλον νὰ συνέλθῃ ἐν Ρωσίᾳ μέγα Ἑκκλησιαστικὸν συνέδριον.

ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

Κατὰ τὸ παρελθὲν ἔτος 1906 αἱ δωρεαὶ τῶν ἑκατομυριοῦχων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὑπὲρ διαφόρων δημοσίων καὶ κοινωνικῶν σκοπῶν ἀνήλθον εἰς 21 ἑκατομμύρια καὶ διακοσίας χιλ. λίρας.

Τὸ μεγαλύτερον ποσόν, 2,214,800 ἔδωκεν ὁ Κάρνεζ. 1,633,400 διὰ τὴν παιδείαν· 64,800 διὰ βιβλιοθήκας· 2,000 δι' ἐκκλησιαστικούς σκοπούς· καὶ ἄλλα δι' ἄλλας ἀνάγκας.

Ὁ Ροκφέλλερ ἐδῶρσεν ἂν ἑκατομμύριον καὶ τετρακοσίας δεκαπεντὰ χιλιάδας λίρας.

Ὁ Μάρσαλ 1,400,300 λίρας διὰ γεωργικὰ ἔργα.

Ὁ Οὐάιλντερ 1,600,000 διὰ τὰ ἀνάπηρα παιδιά.

Καὶ ἄλλοι ποσὰ ἐκ 200,000 λίρῶν ὁ καθεὶς, δι' ἐλευθέρου, εἴτε διὰ βιομηχανικὰς σχολὰς, Μουσεία ὡραίων Τεχνῶν, κ.τ.λ.

ΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

«Κατευθυνθῆτω ἡ προσευχὴ μου πρὸς θεοῦ ἐνώπιόν σου.»

(Ψαλμ. ρμ', 2).

«Προσευχὴ ἐστίν ἀνάστασις νοῦ πρὸς Θεόν.»

(Ἰω. Δαμ. ὁρθ. πίστ. βιβλ. γ').

Τί ἐστὶ προσευχή;

Προσευχὴ εἶνε ἡ ἀνύψις τοῦ νοῦ μας πρὸς τὸν Θεόν· λέγει ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης.

Ἡ προσευχὴ, πληρέστερον εἰπεῖν, εἶνε ἡ ἐνέργεια ἐκείνη τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, καθ' ἣν αὐτὸς ἔχων βαθεῖαν συνείδησιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἰδίας ἀδυναμίας καὶ ἐξαρτήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ Ζῶντος Θεοῦ, ἀπευθύνεται ἐν συνδιαλέξει πρὸς Αὐτόν, τῶρα μὲν διὰ νὰ Τὸν ἐπικαλεσθῇ, ἄλλοτε δὲ διὰ νὰ Τὸν ἀνυμνήσῃ, καὶ ἄλλοτε διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, ἅτινα ἔλαβε παρ' Αὐτοῦ.

Ἡ προσευχὴ εἶνε νοερά καὶ ὁλόψυχος συνδιάλεξις. Καὶ καθὼς εἰς πᾶσαν συνδιάλεξιν ὑπάρχει ὁ λόγος καὶ ὁ

ἀκούων, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἔχομεν ἓνα λέγοντα καὶ ἓνα ἀκούοντα.

Ὁ λέγων εἶνε ὁ ἄνθρωπος. Ὁ ἀκούων εἶνε ὁ Θεός.

Ἐὰν δὲν ὑφίστατο ἀκούων, ἡ προσευχὴ θὰ ἦτο μία φρεναπάκη, καὶ τὰ ἑκατομμύρια καὶ δεκαεκατομμύρια τῶν θνητῶν, ἀπὸ τῶν στομάτων τῶν ὁποῖων νοχθήμενοι αἶνοι καὶ δαῖσες ἀναφέρονται, θὰ παρίστων μίαν δύσμοιρον σωρείαν παραφρόνων. Ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, καὶ ἡ ἀνθρωπότης, προσευχομένη, σωφρονεῖ καὶ λογικεύεται.

Καὶ διατί ὄχι; Οὐδεὶς παραληρεῖ καθ' ἑαυτὸν, εἰμὴ ἐν στιγμαῖς νοσηράς. Οὐδεὶς ψάλλει λιτανείας πρὸς τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ἀνέμους. Οὐδεὶς ἀποστρίπτει πρὸς τὰ ἄβυσχα καὶ ἀναίσθητα στοιχεῖα, ἐκτὸς ἐάν, περιπεσὼν εἰς τὴν ἐσχάτην βαθύτητα τῆς βαρβαρότητος, ἀνύψασεν εἰς θεότητος τὰ ξάνα καὶ τὰ μανιτοῦ. Περὶ ἀνθρώπων τῆς κατηγόριας ταύτης· ἐλάλει βεβαίως ὁ ψαλλυδός, ὅταν ἐλεονολογῶν τοὺς ψευδοθεοὺς των ἐψάλλε: «Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁφθαλμοῖται, ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούουσιν, ρίνα ἔχουσι καὶ οὐκ ὁσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν. Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῇ λαρυγγὶ αὐτῶν(1). Καὶ τοιοῦτοι ἀνόητοι λατρεύται ἥσαν οἱ τετρακόσιοι καὶ πενήνηκοντα πρόφθται τῆς αἰσχύνης, οἱ ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος συνθηρομένοι καὶ τὸν ἀναίσθητον Βάαλ ἀπὸ πρωῒας μέχρι μεσημβρίας ἐν μαχαίραις καὶ χειρομάταις ἐπικαλούμενοι ἕως ἐκγύσεως αἵματος αὐτῶν, ἐνῷ παρίκει ἰσχυμένος καὶ ταλανίζων αὐτοὺς ἀνέκραζεν Ἡλίου ὁ Θεοδότης: «Φωνάζετε, φωνάζετε δυνατότερα ὅσον ἡμπορεῖτε· διότι ἐξ ἁπαντος θὰ κοιμᾶται ὁ Θεός σας.» (2).

Ἀλλὰ Θεὸς φυλάξει νὰ κοιμᾶται καὶ νὰ ἀναίσθητῇ ὁ Ζῶν καὶ ὁ Ὄν. Τούναντιον δ' Ὑψίστος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνατίετομεν τὰς δαῖσας καὶ τοὺς στενάγμους μας, εἶνε ὁλος ὀφθαλμός, καὶ μᾶς βλέπει· εἶνε ὁλος οὖς, καὶ μᾶς ἀκούει· εἶνε ὁλος καρδία καὶ μᾶς νοεῖ· εἶνε ὁλος χεῖρ, καὶ μᾶς προσφέρει τὰγαθὰ Του· εἶνε ὁλος ποὺς ἄλλοις καὶ εὐκύνητος, καὶ σπύρει εἰς βοήθειάν μας· εἶνε ὁλος νόησις καὶ ὁλος ἐνέργεια, διότι εἶνε τὸ Πρῶτον καὶ Τελευτιον Ὄν.

«Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ἡ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανόει;» (3) Εἰνὲ ποτε δυνατὸν ἐν τῇ μέσῳ τήσῃ ζωῆς καὶ θεωρίας καὶ διανοίας καὶ αἰσθήσεως, τὰ ὁποῖα ἀφειδῶς διὰ μέσου τοῦ λογικοῦ κόσμου εἶνε ἐσκορπισμένα, ὁ Πλάστης καὶ Δοτὴρ τοῦ πλοῦτος τούτου νὰ διατελῇ νοήσεως καὶ αἰσθήσεως ἄμοιρος; Καὶ δὲν εἶνε παράλογον καὶ βλάσφημον τὸ νὰ ὑποθέσωμεν, ἔστω καὶ καὶ ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ὅτι ἡμεῖς μὲν, τὰ πεπερασμένα ὄντα, καὶ ἀκούομεν, καὶ βλέπομεν, καὶ ἐννοοῦμεν, ὁ δὲ

(1) Ψαλμ. ργ', 12—15. (2) Γ' Βασίλ. κεφ. ιη'.

(3) Ψαλμ. ξγ', 9.

Θεός, τὸ Ἄπειρον καὶ Ἐντελέστατον ὄν, τυφλὸς καὶ κωφὸς καὶ παράλυτος, εἰς τὰ τρισμέγιστα βάθη τοῦ παντός ἀπομένει;

Καὶ ἐὰν δὲν τοῦ λείπει ἡ νόησις, δὲν τοῦ λείπει καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ στερὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὁμοίως. Διότι ποῖος ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ἡ εὐεξία του ἤθελε ζητήσει παρ' αὐτοῦ ἔκτρον, αὐτὸς θὰ τῷ ἐπέδιδε λίθον, ἢ, ἐὰν ἔχθον τοῦ ἔχῃται, αὐτὸς ἔκτρον θὰ τῷ προσέφερε; Καὶ λοιπὸν: Ἐὰν ἡμεῖς, οἱ ψήγματα μόνον ἀγάπης ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐγκλείοντες οὐχὶ ἀνάμικτα μὲ τὸ συμφέρον καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν πολλάκις, γνωρίζομεν νὰ δίδωμεν δόματα ἀγαθὰ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τοῦ ὁποῦ οὐσία εἶναι ἡ ἀγάπη ἐν τῷ πληρώματι αὐτοῦ καὶ τῇ ἀνοθεύτῳ ἀγνότητι, ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς ὑπὲρ πάντα ἄλλον πατέρα, θὰ δώσει ἀγαθὰ εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτόν; (1)

Προϋποθέτει λοιπὸν ἡ προσευχὴ πρῶτιστα καὶ μάλιστα ἕνα ἀκούοντα, στηριζομένη ἐπὶ τῇ ὑπάρξεως τοῦ ζῶντος καὶ Προσωπικοῦ Θεοῦ, ὡς ἐπὶ τῇ ἀναγκαίᾳ βάσει της. Ἀποβλέπει δὲ ἀπ' ἐτέρου πρὸ ἕνα κλέγοντα, τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποῦ ὅλην τὴν ἰσότητάν οὐσίαν ἀρραῖ.

Διότι, καὶ βεβαίως, ἡ προσευχὴ εἶναι κυρίως καὶ ἐξ ὅλης ἀνύψωσις τοῦ νοῦ· ἀπροσευχὴ ἔστιν ἀνάστασις νοῦ πρὸς Θεόν· καὶ ἔχει ἐνταῦθα δικαίον ὁ Δαμασκηνός· Ἰωάννης. Ἄλλ' εἶναι οὐχ ἥττον καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. Καὶ συνδρομὴ τῆς θελήσεως.

ὑποθέτω ὅτι πρόκειται νὰ προσευχηθῇ τὴν στιγμήν ταύτην, ὃ ἀναγνώστη. Δὲν λέγῃ: νὰ βαττολογήσῃς, ἢ νὰ ψελλίσῃς ἀσυνάρτητα. Ἄλλὰ: νὰ προσευχηθῇς εἰλικρινῶς καὶ πραγματικῶς. Ποία θὰ εἶναι ἡ πρώτη ἐνέργεια τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ πράξει ταύτῃ; Τί χρεωστεῖς νὰ κάμῃς ἐν πρώτοις;

Ἐν πρώτοις θὰ ἀνατείνῃς τὸν νοῦν. Θὰ προσέφερῃς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἴτε νοερώς εἴτε ἐκφώνως, καὶ διανοητικῶς ὁρίζων εὐρύτατος, ὁρίζων ὑπέρβαιος, ὁρίζων μυρωμένος, ὁρίζων πλήρης ἀγιασμοῦ καὶ καλωσύνης, θὰ διανοιχθῇ ἐνώπιόν σου. «Θεέ μου!» θὰ εἰπῇς καὶ πᾶν ὅ,τι εὐγενές καὶ μέγα καὶ δικαίον καὶ ἀγαθὸν καὶ ὠραῖον καὶ τέλειον, παρέστη ἔμπρός σου μὲ τῆς λέξεως αὐτῆς τὴν ἐκφώνησιν.

Εἰτα;

Πρὸ τοῦ κόσμου τούτου τῆς ἀγαθότητος καὶ εὐλογίας, πρὸ τοῦ Παναγίου αὐτοῦ Πατρός, Ὅστις παρ' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ συγκαταβαίνει νὰ συγκοινωνήσῃ μαζί σου, ἡ καρδίᾳ σου δὲν θὰ μείνῃ ἀπαθὴς καὶ ἀδιάφορος. Μαζὶ μὲ τὴν διανοίαν σου θὰ ἀπλωθῇ καὶ αὐτὴ πρὸς αὐτόν. Ὁ ἀγαπήσας ἕνα Θεόν, ὁ ὁποῖος σε ἠγάπησε. Θὰ αἰσθανθῇ πάλιν οἱ φίλοι σου πρὸς αὐτόν. Θὰ καθήσῃ πλησίον εἰς τὰ γόνατά τοῦ μετὰ παιδικῆς οἰκειότητος, ἀλλὰ καὶ ἀφελείας καὶ πίστεως, καὶ θὰ ἐκχύσῃ πρὸς αὐτόν τοὺς στεναγμούς της.

(1) Ματθ. ζ', 9—11.

Καὶ ἀκολουθῶς;

Ὅταν ἡ διάνοια προσανατολισθῇ πρὸς τὸ πέραν τῶν θείων χαρίτων, δταν ἡ καρδίᾳ ἀντικατοπτρισθῇ εἰς τοιοῦτον πελώριον καθρέπτην ἀγνότητος καὶ ἐντελείας θεϊκῆς, δταν ἡ ρυπαρὰ ἀνθρωπίνη ψυχὴ μὲ τὰ δύο γόνατα χαμῶ καὶ μὲ ἱσταυρωμένας τὰς χεῖρας προσπελάσῃ πρὸς τὸν μόνον Καθαρόν καὶ Ἄγιον, εἶναι ἀδύνατον καὶ ἡ θέλησις, ὅσον ἀσθενῆς καὶ ἂν εἶναι, νὰ μὴ ἀνηστηλωθῇ τότε γενναϊότερα, νὰ μὴ καταστῇ ἀνδρικότερα, καὶ νὰ μὴ ταῖνῃ θαρραλεώτερον εἰς διάπραξιν τοῦ θείου θελήματος, ἐλκομένη ὑπὸ τοῦ ὑπεράτατου κάλλους τοῦ Ἁγίου Ἀγαθοῦ. Διότι, καθ' ὃ πᾶν σφοδρῶς ὑπέδειξεν ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἐὰν οἱ μετὰ σοφῶν καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν συλλαλοῦντες εἰς ὁμοιότητα τῆς ἐκείνων φρονήσεως συντόμως ἀποκρίνουν, πόσῳ μᾶλλον οἱ μετὰ τοῦ Θεοῦ ἀναστρεφόμενοι βελτίονες ἐαυτῶν θὰ καταστῶσιν; (1) Εἶναι ἀδύνατον, προσθέτει καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων ὁ Ἰούλιος Σίμωνι, νὰ συλλαβῇ ὁ νοῦς μας ἐν τῇ προσευχῇ τὰς ἀγίας ἐκείνας σκέψεις περὶ τῆς δόξης, ἀγαθότητος καὶ τελειότητος τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ μὴ ἐννοήσωμεν ἀκριβομένῃ τὴν ψυχὴν μας, χωρὶς νὰ μὴ δοκιμάσωμεν ἄληθῆ πητῆσιν ἀγάπης πρὸς τὸ ὄν, εἰς ὃ ἡ λατρεία μας ἀναφέρεται, χωρὶς νὰ μὴ ἀνδιδάσωμεν πᾶν εὐτελὲς πάθος καὶ πᾶσαν ἀμαρτωλὴν προσκόλλησιν, ἣν ἀποστέρει ἡ θεία Δικαιοσύνη. (2)

Συγκεκριαλιούτως τάνωτέρω λέγομεν ὅτι ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ συγκοινωνία τοῦ πεπρωμένου πρὸς τὸ Ἄπειρον, ἢ ἡ συνδιάλεξις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν. εἰς ἐδράζεσθαι ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ζῶντος Θεοῦ καὶ ἐπὶ περιλαμβανέῃ ὅλον τὸν ἐνδύτατον μηχανισμόν τῆς τριφυλῆς ψυχῆς μας. Ἐν τῇ προσευχῇ ὁ ὅλος ὅσος ἄνθρωπος ἀναθρόσκει πρὸς τὰ ὕψηλά ὡς εὐδοῖς· λιθωννύει καὶ ὡς ἄγιον θυμίαμα.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου!

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ

Ἄγγλος δημοσιογράφος, ὁ Στήδ, ἔγραψε τί θὰ ζητήσῃ ἡ Ἀγγλία κατὰ τὸ μέλλον νὰ συγκροτηθῇ ἐν Χάγῃ συνένδριον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Αὐτός, λέγει, ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργός Κάμπελλ-Μπάνερμαν θὰ ὑποβάλῃ πρότασιν περὶ ἀφοπλισμοῦ τῶν Κρατῶν, ὡς καὶ ἕτερον, ὅπως τὰ πεπολιτισμένα Κράτη ἀναγράφωσι κατ' ἑτος εἰς τοὺς προϋπολογισμούς των ποσὸν τι πρὸς διάδοσιν τῶν φιλειρηνικῶν ἰδεῶν.

Ἄλλη πρότασις θὰ ταῖνῃ εἰς τὸ νὰ δοθῇ εἰς τρίτον Κράτι τὸ δικαίωμα νὰ προσφέρουν πρὸς τοὺς ἐμπολέμους

(1) Χρυσόστ. περὶ προσευχῆς λόγ. Β'. (2) J. Simon, la religion naturelle, σελ. 381.

τὴν μεσολάθεισιν των αὐτῇ δὲ θὰ συμπληρωθῇ δι' ἐτέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἐχθροπραξίαι θὰ ἀρχίζον μόνον 15 ἡμέρας μετὰ τὴν βῆξιν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ διαρκῇ χρόνος πρὸς μεσολάθεισιν προκατηκὴν πάσης αἰματοχυσίας.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μεταξὺ τῶν πρώτων θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ κανονισμοῦ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ γαιοκτητῶν καὶ γεωργῶν.

— Ἐπίσης λέγεται εἶναι θὰ προτιμηθῶσι κατὰ τὴν παρούσαν Σύνοδον τῆς Βουλῆς τὰ νομοσχέδια περὶ διδασκτικῶν βιβλίων καὶ διδασκαρικῶν ἐξετάσεων ἐν τῇ Πανεπιστημίᾳ.

— Ἐπίσης εἰδήσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας φέρουσιν ὅτι εἰς τὰς ἐν Παλαιᾷ Κορίνθῳ ἀνασκαφὰς μεταξὺ πολλῶν ἄλλων μαρμαρίων ἀναγλύφων εὐρέθη καὶ μία κεφαλὴ παριστώσα ἔφηρον. Τὸ ἔργον τοῦτο θεωρεῖται μεγάλῃς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

— Ἐγενεὶ τὴν παρ. Κυριακὴν ἐν Παρίσις τὸ προαναγγελθὲν συλλαλητήριον ὑπὲρ τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Ἡ συνάθροις ὑπῆρξε πολυπληθεστάτη, διεσχίσθη δὲ μὲ πολλὴν ζωντότητα καὶ θερμότητα. Ἐπλήθυν καὶ συγκρούσεις πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ἡ ὁποία διενήργησε μερικὰς συλλήψεις.

— Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως, ὁμιλοῦν ἐνώπιον συναθροίσεως Φιλελευθέρων, ἐδήλωσεν ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ ὑποβληθῇ καὶ πάλιν ἐνώπιον τῶν Ἀγγλικῶν Βουλῶν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων καταψηφισθὲν νομοσχέδιον. Ἡ πάλιν μεταξὺ Φιλελευθέρων καὶ Συντηρητικῶν προσηνύεται ζωντοτάτη καὶ μὲ σπουδαία ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῆς Μεγ. Βρετανίας. Ὡς γνωστόν, διὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐκπαιδευτικοῦ Νομοσχεδίου ἐλαττοῦται ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. Διὰ τοῦτο δὲ ὁ Ἀγγλικανικὸς κληρὸς εἶναι πολέμιος τῆς μεταβολῆς.

— Ῥώσος ἱερομόναχος, ὀνομαζόμενος Σλαβίνσκι, ἠτοκτόνησε διὰ πολυκρότου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ εἰς τὸ παραπλεύρως τῆς αὐτοῦ Ῥωσικῆς Ἐκκλησίας πρεσβυτέρου. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο συνέχεται μὲ τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ἐν αὐτῷ αυτοκτονία ἐθεωρήθη βεβήλως καὶ ταύτης.

— Εἶναι γνωστὰ αἱ ἐν Περσῇ τῆς Μ. Ἀσίας ἀνασκαφαί. Ἀνευρέθησαν ἐκεῖ τὰ εἰσπία τριῶν Χριστιανικῶν ναῶν τοῦ ἐνός εἰς τὴν Ἀγορὰν τοῦ Εὐμένους· τοῦ ἐτέρου εἰς τὸ θέατρον τοῦ ἄλλου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Ἀθηνᾶς Πολιᾶδος. Ἡ αἰ. Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας, προβαίνουσα εἰς μελέτας ἐπὶ τῶν ἀνακαλύψεων τούτων, περιγράφει τὴν παρὰ τὰ Ῥωμαϊκὰ λουτρά Βασιλικὴν τῆς Περσῆς, ὅπου ἐκεῖτο τὸ βῆμα τοῦ ἄρχοντος, πρὸ τοῦ ὁποῦ κατεδικάσθη ὁ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει ἀναφερόμενος μάρτυς Ἀντύπας, ὅστις ἀπ' ἐκεῖ ὠδηγήθη εἰς τὸ ἐν Περσῇ ἐπιβιβάσθαι διὰ νὰ καταργηθῇ ἀπὸ τὰ

θηρία. Κατόπιν περιγράφει τὰ ἐν Περσῇ μαρτύρια τῆς ἀγίας Ἀγαθῆς, Κορπυ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Παύλου τοῦ διακόνου αὐτοῦ. Εὐφρόνης δ' ἀναφέρει καὶ τὸ εἰς τὴν Μικρὴν Ἀσίαν ταξίδιον τοῦ κ. Λαμπάκη ἀνὰ τὰς ἐπτὰ Ἑκκλησίας τῆς Ἀποκαλύψεως.

— Δὲν πειράζει ἐὰν μάθετε, ἀναγνώστῃ μου, ὅτι ἡ βίβλα—τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἀπὸ σᾶς ἤμπορεῖ νὰ ἀγαποῦν ὅπως καὶ ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας,—ἔχει εἰς τὸν σκελετόν της 372 ὁσπῆ, ὅτι γονιμοποιεῖ δύο φορές τὸ ἔτος, καὶ εἰς ἐκάστη βίβλα περιέχει κατὰ μέσον ὅρον 35,000 ὥσ. Φαντασθῆτε ὅμως, ὅτι ὁ γνωστός θαλάσσιος ἰχθύς ὀνίσκος περιέχει τρία ἑκατομύρια ὥσιν.

— Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐνασχολοῦνται 15,000 πλοῖα εἰς τὴν ἁλιείαν τῆς βίβλας, μὲ 60,000 ἄνδρας· ἐβδομήκοντα δ' ἄλλαι χιλιάδες ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν προετοιμασίαν καὶ συσκευὴν τοῦ ἀλιευθέντος ποσού. Εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην εἶναι διατεθειμένα 400 ἑκατομύρια φράγκων, τὰ ὁποῖα φέρουν εἰσδήματα 90 ἑκατομύρια φράγκα τὸ ἔτος.

— Ποῖος δὲν ἔχει ἀκούσει διὰ τὸν περίφημον ἀρχαῖον ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος εἰς τὴν Ἐφεσον; Ἀποτελεῖ ἐν ἀπὸ τὰ ἐπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν ἔκτισεν ὁ Ἡρόστρατος, μὴ ἔχων ἄλλον τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον νὰ κάμῃ ἀθάνατον τὸ ὄνομα του. Ἡ Ἀγγλικὴ ἀρχαιολογικὴ εἰσαίρια τοῦ Λονδίνου, ἐνεργήσασα ἀνασκαφὰς τῇ 1904—1905, ἀνεκάλυψεν ὅλα τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ μὲ διάφορα ἀφιερώματα εἰκόνων καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων.

Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται ἔφεραν εἰς φῶς καὶ τρεῖς ἄλλους μικροὺς ναοὺς, ἐποχῆς ἀρχαιότερας τοῦ Κροίσου. Εἰς αὐτοὺς εὐρέθησαν καὶ περὶ τὰ χίλια μικρὰ ἀντικείμενα ἀπὸ χρυσόν, ἡλεκτρον, ἄργυρον, ἐλεφαντίνοντα, ὡς καὶ νομίσματα ἀπὸ ἡλεκτρον. ὑποτίθεται ὅτι αἱ ἀρχαιότητες αὗται ἀνήκουν εἰς τὴν ἐποχὴν π. Χ. ἑκατονταετηρίδος ἢ εἰς τὰ τέλη τῆς 7ης.

Αἱ ὀλιστικαὶ καὶ ἀναρχικαὶ θεωρίαι εὐρίσκουν μεγάλην ἐξάπλωσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἀνάθετα τώρα ὅ,τι σᾶς καὶ τὴν φυσικὴν ἀγορίαν καὶ τραχύτητα τῆς βουλγαρικῆς ψυχῆς, διὰ νὰ ἐννοήσῃτε ποῖα ὄντα ἐκπηδοῦν ἀπὸ τὴν σύμφωνον ὁμῆς φρίσεως καὶ ὀλισμοῦ.

— Ἡ ἐν Παρίσις Σύνοδος τῶν ἐπισκόπων τῆς Γαλλίας ἐτελείωσεν. Αἱ ἀποφάσεις της θέλουν γνωστὴ ἀργότερον.

— Εἰς Βαρκελώνην τῆς Ἰσπανίας οἱ καθολικοὶ ἐκαμαν θορυβώδη διάδηλωση ἐναντίον τοῦ νόμου περὶ μονῶν καὶ μοναχῶν. Ἐπηκολούθησαν αἰματηραὶ συμπλοκαί.

— Διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν λαμβάνει θέσιν ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Γερουσίᾳ εἰς ἐμβρόδερμον. Ὀνομαζέται Κούρι, ἤρτισε δὲ τὸ σταδίον τοῦ ὡς πωλητῆς ἐφημερίδων. Ὑστερον ἐσπούδασε τὴν νομικὴν καὶ ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐξελέγη τώρα ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων τοῦ Γερουσιαστῆς τῆς πολιτείας Κανσας.

— Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑπέβαλε νομοσχέδιον καταργεῖν τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια.

— Γνωστόν ὅτι μελετᾶται ὑποβρύχιος σήραγγα, ἡ ὁποία νὰ ἐνώσῃ διὰ τοῦ τρικυμιάδου στενοῦ τῆς Μάγχης τὴν Γαλλίαν μὲ τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ γνωστός πρῶτος ἀρχιστράτηγος τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ Λόρδος Ῥόμπερτς δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν «Σημαίαν» καταγγέλλει τὸ ἔργον τοῦτο ὡς ἀσύμφορον εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἀγγλίας.

— Εἰς τὴν Μάλταν ζητοῦν ἐργάτας.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἐρίζεται ἡ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πανεπιστημίῳ διδασκαλία ξένων γλωσσῶν. Ἦτοι τῆς Γαλλικῆς, τῆς Γερμανικῆς, τῆς Ἀγγλικῆς, τῆς Ἰταλικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς. Οἱ πρὸς τοῦτο καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ. Εἶνε δὲ ἡ φοίτησις τριετής.

— Στατιστικὴ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸ 1906 παρουσιάζει τὴν Γερμανίαν μὲ αὐξήσιν ὑπὲρ τὰ τέσσαρα ἐκατομμύρια, τὴν δὲ Γαλλίαν στάσιμον. Ὑπεσκέλισε δὲ ἡ Γερμανία τὴν ἀντίπαλόν της καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Αὗται εἶνε αἱ Γαλλικαὶ πρόδοι αἱ ἐπιτελούμεναι ὑπὸ Δημοκρατίαν, ἥτις, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ἀμύνης κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἑκκλησίας, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν γαλλικὸν λαόν τὴν χριστιανικὴν πίστιν, διὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἔθεον ἐπιστήμην, ἥτοι τὸ σκότος καὶ τὴν σφῆν.

— Οἱ Χριστιανοὶ τῆς ἐπαρχίας Αἰνίου διετύπωσαν ἀποδράς κατηγορίας κατὰ τοῦ Μητροπολίτου τῶν Λεοντίου, ἡ δὲ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ἔστειλε πρὸς ἀνέκρισιν ὡς ἐξαρχὸν τὸν Μητροπολίτην Βάρνης κ. Νεόφυτον. Παρόμοιον μέτρον ἐλήφθη καὶ διὰ τὰς Κυθωνίας· ἀλλ' ὁ ἐκεῖ μεταβάς ἐξαρχὸς Μητροπολίτης Μεσημβρίας κ. Τιμόθεος ἐντολὴν ἔχει νὰ συμβουλευσῇ εἰς τὸ δρόμον ποίμνιον τὴν μετὰ τῆς ἱερέας αὐτοῦ ἀρχῆς συνενόησιν καὶ συνδιαλλαγὴν.

— Εἰς τὴν νεκρὰν πόλιν Δακκιάνα τοῦ ἀνατολικοῦ Τουρκιστάν ἀνευρέθησαν πολυάριθμα χειρόγραφα ἐπὶ κινεζικοῦ χαρτοῦ ἐν λευκοῦ δερματός ἢ ἐν ξύλου. Προσέτι δὲ καὶ βουδδιστικὰ ἱστορικὰ καὶ νομικὰ βιβλία. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον εἶνε ὅτι ἐντὸς λακκούβης εὐρέθησαν πάμπολλα ιερώματα μοναχῶν, κείμενα κατὰ σωρούς. Ἐκ τῶν κινεζικῶν δερματίνων ἐπανωφορίων, μὲ τὰ ὁποῖα ἦσαν περιτετυλιγμένα, φαίνεται ὅτι ἦσαν σώματα βουδδιστῶν μοναχῶν.

— Εἰς ἐργατίας, Ἰωσήφ Σάντων, ἀπὸ τὴν Τιντουριαν, μιζρὰν πόλιν τῆς Γαλλίας, ἐκέρδισε διὰ λαχείου 20,000 λίρας. Καὶ ὁ ἄνθρωπος νύχταρῆσεν τὸν Θεόν.

Εἰς ὅμως ἄλλος, κερδίσας εἰς τὴν ἰδίαν κλήρωσιν 4,000 λίρας, παρ' ὀλίγον ν' ἀποβάνῃ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν του. Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ μεγαλότερος πλοῦτος εἶνε τὸ νὰ ἔχῃ κανεὶς ἄρτιον ἡθικόν καὶ γερὸν νοῦν.

— Συνήλθεν εἰς δύο συνεδριάσεις κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἡ ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

ἐπιτροπὴ, μεταξὺ τῆς ὁποίας εἶνε καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς: Στρίτ, Πολυγένης καὶ Κρασσάς.

— Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία δι' αἰτήσεώς της ζητεῖ νὰ λαμβάνῃ καὶ αὐτὴ, ὅπως ἡ Ἀρχαιολογικὴ, μερίδιον ἀπὸ τὰ κέρδη τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου, διότι φροντίζει πρὸς περίτῳσιν ἀρχαίων χριστιανικῶν κειμηλίων.

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ὁ Χριστὸς ἐφύτευεν ἐν ταῖς κοινωνίαις τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς ἀναμαρτήτου ζωῆς του καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θυσίας του τὸ δένδρον τῆς ἀγάπης, τὸ δένδρον τοῦ ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ.

Τοῦτο αὐξάνεται καὶ θάλλει καὶ ἀφθόνως καρποφορεῖ, ὅπου ζωογονεῖται διὰ τῆς πίστεως, τῆς ὁδοδόξου καὶ καθαιρέται διὰ τῆς μαχαίρας τοῦ πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ ἀποστολικὴ παράδοσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς πράξεως. Μαθαίνεται δὲ καὶ φθίνει καὶ ἀκαρπὸν καθίσταται, ὅπου ὁ σκώληξ τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν παθῶν ὁ ἀκοίμητος, ὑπόουλως καὶ ἀοράτως τοῦ κατατρώγει τὴν καρδίαν.

Ἡ θρησκευτικὴ ἀπαιδεύσις καὶ ἐκ ταύτης ὁ σκοτισμὸς τῶν ἀνθρώπων ψυχῶν καὶ ἡ δουλεία αὐτῶν εἰς μάταια καὶ ψευδῇ, ἰδοὺ ὁ ἐχθρὸς τῶν κοινωνικῶν καὶ τῶν πρῶτον αἰτίον τῆς ὑπὸ πολλὰς ἐπὶ τῆς διασείσεως αὐτῶν καταστάσεως.

Ἡ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν δὲν ἐδούλευον εἰς πάθη ψυχικὰ καὶ σωματικὰ, θὰ περιελάμποντο πάντες ὑπὸ αἴγλης χάριτος καὶ μεγαλοπρεπειας καὶ θὰ παρουσιάζον τι ἐξόχως βασιλικὸν καὶ ἐπιβállον. Ἡ ἁκαρτία, καταντῶσα ἐν αὐτοῖς εἰς πάθος, τοὺς καθιστᾷ δούλους· ματαιοπροσύνης καὶ ἡδυπαθείας, τοὺς μεταβάλλει εἰς ἀηδεῖ· γελωτοπειοῦ· ἢ εἰς εἰδεχθεῖς καὶ ἀπαισίους ἐγλήματις ἐν κρυπτῇ ἢ ἐν φανερῇ. Γίνονται σκοτεινοὶ καὶ ἀήριστοι, ἀσταθεῖς καὶ ἀχαρακτήριστοι, ἀτερπεῖς καὶ ἀποκρουστικοί. Ὁ ἀπὸ παθῶν ἐλεύθερος προτιμᾷ τὴν μετὰ ἀλόγων ζῶων ἀναστροφήν του καὶ τὴν ἐν τῇ ἀψύχῳ φύσει διαμονὴν του ἀπὸ τῆς τούτων συναντήσεως. Ἐκεῖνα, τὰ ἔλογα καὶ τὰ ἄψυχα, εἶναι ἀβλαβῆ καὶ ἀναβιβάζουσιν εἰς τὸν οὐρανόν, διότι ὑπενθυμίζουσι τὸν ἀγαθὸν καὶ πάνσοφον Δημιουργόν· οὗτοι, οἱ ἐμπαθεῖς, εἶναι ἐπίφοβοι καὶ ἐπικίνδυνοι, ἀποτρόπαιοι καὶ ἀπλησίστατοι καὶ καταβιβάζουσιν εἰς τὸν Ἄδην, διότι ὑπενθυμίζουσι τὰς ἐμπνεύσεις αὐτοῦ· ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς τοῦ ἀγαθοῦ.

Α.

Ἡ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐχειροτονήθη εἰς ἐπίσκοπον Πατρῶν ὁ τίσις ἀρχιμανδρίτης ἐφημέριος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Λονδίνου πανοσιολογώτατος κ. Ἀντώνιος Παράσχης.

Ὁ Σεβασμιώτατος παραμένει ἀκόμη ἐν Ἀθήναις, μὴ δοθείσης ἔτι τῆς νενομισμένης μετὰ τὴν χειροτονίαν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. διαβεβαιώσεώς του.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θ' ἀπέλθῃ πρὸς τὸ ποίμνιον του, ὅπερ τὸν περιμένει ἀνυπομονῶς.

Μετὰ τῆς Α. Σ. συνδιελέχθημεν ἐφ' ἱκανόν. Ἐκ τῶν κυριωτέρων μελημάτων του θὰ εἶνε, ὡς μᾶς εἶπεν, ἡ ἐν Πατρὶσι ἐμπέδωσις καὶ καθολικεύσις τῆς Κυριακῆς ἀρχῆς.

Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Ἀνὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Εὐαγγελίου προβάλλει πρώτη ἡ μεγάλη καὶ ὑπέροχος φυσιογνωμία Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Ὁ υἱὸς οὗτος τῆς ἐρήμου, ὁ ζήσας ὑπὸ τὰς μονήρεσι καὶ τραχεῖαις ἐντυπώσεις ἀκατοκήτων ἐκτάσεων, ἐρχεται μίαν ἡμέραν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου σαλπίζων κήρυγμα τῆς ἀδελφικωτέρας κοινωνικῆς ἀμοιβαίτητος καὶ ἀλληλεγγύης. Ἡ θεὰ τῶν πεινασμένων καὶ τῶν γυνῶν τοῦ φαίνεται ἀποτρόπαιος. Κοινωνία ἀνεχομένη τὰς τοιαύτας στερησεις ἐξοργίζει τὴν εὐσπλαγγνικὴν καὶ εὐαίσθητον ψυχὴν του, καὶ κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ἀναξία ἐπιεικείας καὶ σωτηρίας.

Τεταραγμένοι οἱ ὄχλοι τὸν ἐρωτοῦν τότε· αὐτὸς νὰ κάμωμεν; καὶ αὐτὸς ἀπαντᾷ· αὐτοὶς ἔχει δύο φορέματα καὶ δώσῃ τὸ ἐν εἰς ἐκεῖνον, ὅσους δὲν ἔχει διδού. Καὶ ὅσους ἔχει δύο μερίδας φαγητοῦ, τὸ ἴδιον καὶ κάμω.

Τοιοῦτότρόπος ὁ ἀποδοχὴς καὶ ἐγκρατὴς ἀσκητῆς ἀνεγείρεται μὲ δλὴν τὴν ἡθικὴν ἰσχύν του ὑπὲρ νέου κοινωνικοῦ καθεστώτος. Καὶ τὸ καθεστὼς τοῦτο βασιλεῖ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Ἰσοῦ κατοχὴν τῶν ἀγαθῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἀναδεικνυόμενος καὶ εἰς τοῦτο ὁ γνήσιος πρόδρομος τοῦ Ἰησοῦ, ὅστις ἤλθε νὰ ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸν συναγελασμένον ἐκμεταλλεῦτῶν καὶ θυμάτων ἀδελφότητος, ὅπου ἡ χρῆσις τῶν περιουσιῶν νὰ εἶνε δι' ὅλους μὲ διανομὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ καθενός.

Ἀλλ' ἡ φωνὴ τοῦ Βαπτιστοῦ, ἐνῶ συγκινεῖ τοὺς ὄχλους, εὐρίσκει κωφούς καὶ ἀδιαπεράστους τοὺς κορυφαίους τοῦ Ἰσραὴλ. Πεπωρωμένοι οὗτοι ἀπὸ τὸν ἐγωισμόν καὶ τὴν ψευδοευλαβείαν, ὡς οἱ Σαδδουκαῖοι ἀπὸ τὸν ὀλισμὸν, μένουν, μαζὺ μὲ αὐτοὺς, εἰς τὸν δρόμον τῆς σκληρότητος καὶ τῆς πλεονεξίας, καὶ δὲν ἀφήνουν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀνελεήμονα καὶ ἀσπλαγγνὸν καρδίαν των τὸ κήρυγμα τῆς μετανοίας καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Ἡ σατανικὴ αὕτη σκληρυνσις κάμνει βαρὺν καὶ ἀμείλικτον ἀπέναντι των τὸν πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς ἐλπιοντῶς μετανοούντας μαλακὸν καὶ φιλόστοργον βαπτιστῶν. Ἡ ἐπιστήμη των δὲν τὸν ἀναχαιτίζει, καὶ ἐνώ-

πιον τῆς ἐξουσίας των δὲν λαμβάνει μέτρα τῆς παραμικρῆς προφυλάξεως. Δὲν οἰκτεροῦν ἐκεῖνοι; Δὲν τοὺς οἰκτερεῖ οὐδ' αὐτός. Καὶ ὁ πρῶτατος τῶν μικρῶν ὀρθώνειται ἀδυσώπητος ἐλεγκτὴς τῶν καταχρωμένων τὴν δύναμιν αὐτῶν ἀρχόντων.

Φανερά, κατὰ πρόσωπον τῶν ἰδίων, τοὺς ἐνομάζει γεννήματα ἐχιδνῶν, προλογίζων τοιοῦτότρόπος εἰς τὰ βροντερὰ καὶ κεραυνώδη «οὐαὶ» τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ μᾶς ἔδωκε διὰ τούτου τὴν εὐγενῆ καὶ σωτήριον ἀρχήν, ὅτι τὰ ἐγκλήματα τῶν ἰσχυρῶν πρέπει νὰ ἐξεγείρουν κατ' ἄγαν ὅλα τὰ στόματα, ἐπειδὴ ἡ αἰσιπὴ αὐξάνει τὸ θράσος τῶν κακοποιῶν, καὶ προκαλεῖ, ὁμοῦ μὲ τὴν κατάλυσιν τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὴν κοινωνικὴν ἀθλιότητα καὶ καταδυνάστευσιν καὶ τὸν δλοθρον τοῦ λαοῦ.

Καὶ ὁ μέγας ἥρωας καὶ πρωταθλητῆς τῆς ἱερωτέρας ἐλευθερίας δὲν ἔκλεισε τὸ στόμα του, καὶ ὅταν εὐρίθῃ ἀπέναντί τῆς φιλαρχοῦ ἀκολασίας τῆς Ἡρωιδῆδος καὶ τοῦ κοινωνικοῦ σκανδάλου τῆς μετ' αὐτῆς παρανομίου συμπτώσεως τοῦ Ἡρώδου. Τὸ τρίχινον ἐνδυμὰ του ἠψήφησε τὴν βασιλικὴν πορφύραν, καὶ ἡ δερματίνη ζώνη του ἠγέρθη βαρεῖα κατὰ τοῦ θρόνου τῶν σκανδαλοποιῶν.

Τὸ θάρρος τοῦτο τοῦ ἐσταλίου τὴν κεφαλὴν. Ἀλλ' ἀπὸ τὸν μαρτυρικὸν θάνατόν του κατασκευάσθη ἀθάνατον βάθρον τῆς δόξης του, καὶ τὸ αἷμά του προανήγγελλε τὸ ἄλλο ἐκεῖνο αἷμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξῆλθεν ἡ ἀνθρωπινὴ ἐλευθερία διὰ τῆς φρικτῆς τραγωδίας τοῦ Γολγοθᾶ.

ΜΙΧ. Γ. ΓΑΛΑΝΟΣ

Ἡ ΚΑΛΩΝ ΠΡΟΤΥΧΗ

Ὁ τσάρος τῆς Ρωσίας ἤλπιεν ὅτι θὰ διορθώσῃ μερικoὺς νέους ἀπὸ τὰς βαναύσους των ἑξείς:

— Δὲν θὰ ὑποπτεύετε πόσον θὰ σῶς εἶνε τοῦτο δύσκολον, τῷ εἶπεν εἰς ἐκ τῶν οἰκείων του.

Καὶ λέγων τοῦτο ἐδίπλωσε σφικτὰ τεμάχιον χαρτοῦ καὶ προὐκάλεσε τὸν Ἰσάρον νὰ ἐξαλείψῃ ὁλοκλήρως τὴν πτυχὴν.

— Εἶνε ἀληθές, εἶπεν ὁ ἡγεμὼν· ἀλλ' ἐὰν δὲν δύναται τις νὰ τὴν ἐξαλείψῃ ὁλοκλήρως, οὐχ ἦτοιν δυνατόναι νὰ τὴν ἐκασθένῃ (κανῶς). Αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὴν ἑξίν.

Ἡ ΟΡΓΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΦΕΥΓΕΙΝΤΑΣ ΕΡΙΔΑΣ

Εἰς Ἀγγλίας ἐπιστήμων, ὁ Κλάρκε, οὐδέποτε εἶχε φιλονεκίῃσι μὲ κανένα.

— Πῶς συγκρατεῖσθε λοιπόν; τὸν ἠρώτησαν.

— Ὑγῶς; Ὁ! μεταχειρίζομαι ἕνα ἀπλούστατον τρόπον.

— Ποῖόν;

— Όταν βλέπω κανένα να όργιζεται, τον άφηνω να φιλονεική με τον έαυτόν του και άπεύχεμαι.

Η άπάντησις αύτη κατήντησε παροιμιώδης εις την χώραν του. Όταν μία φιλονεικία όρχιζε να λαμβάνη διαστάσεις :

α "Ελα τώρα, έλεγον εις εκείνον, δατις έφάνητο λογικώτερος, και άφησε τούς όργισμένους ανθρώπους να φιλονεικούν με τον έαυτόν των.

Ο ΜΕΘΥΣΟΣ

Πογηρόν πνεύμα έεφανίσθη ήμέραν τινά εις ένα άνθρωπον υπό την ήγριωτέραν μορφήν, και τώ ειπε :

— Θά άποθάνης. Έν τούτοις δύναμαι να σοι χαρίσω την ζωήν, υπό ένα όμως εκ των έξής τριών όρων: Φόνευσεν τον πατέρα σου ή κακοποίησεν την άδελφήν σου ή πίο οίγον.

— Τι να κάμω τώρα; έκέφη ο άνθρωπος: εϋτος. Να δώσω τον θάνατον εις εκείνον που μου έδωκε το φάς; Είπε άδύνατον. Να κακοποιήσω την άδελφήν μου; Είπε τρομερόν. Θά πίο οίον. Και ειπεν: άλλά μεθύσας έκακοποίησε την άδελφήν του και έφόνευσε τον πατέρα του.

ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο Πυθαγόρας ήτο μέγας φιλόσοφος και μέγας γεωμέτρης τής αρχαιότητος. Είς εκ των μαθητών του τώ παρεπονείτο μίαν ήμέραν, ότι αι ήμέραι ήσαν πολύ μικραί.

— Άπεναντίας είνε πολύ μακραι, άπήντησεν ο Πυθαγόρας, δι' εκείνον, δατις δύναται να τας μεταχειρίζεται. Κάθε πρωί, μόλις ανατείλῃ ο ήλιος, και σημάνῃ ή ώρα τής εργασίας, χάραξον έν σχέδιον πώς θά διαγάγῃς την ήμέραν σου, τό όποιον να δύνασαι αύστηρώς να τηρήσῃς. Είσελθε εις την οίκίαν σου και έρώτησον τον έαυτόν σου :

«Τί θά κάμω σήμερα; Πώς θά χρησιμποιήσω τας ώρας τής ήμέρας αύτης, την όποίαν από έμέ εξαρτάται να καταστήσω εύτυχῇ ή δυστυχῇ;» και άπαξ έτακτοποιήσας εις τον νοῦν σου πάντα όσα έχεις να κάμῃς, θες τον έαυτόν σου εις την βιωτικήν χρείαν και πράξον εις τρόπον, ώστε εις τό τέλος τής ήμέρας να ήμπορῃς να εῖπῃς: «Καλώς έχρησιμποιήσα τον καιρόν μου.»

Ο ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΟΣ

Η ΤΙΜΗ ΕΝΟΣ ΑΓΡΙΟΥ

Κατά τον εις Τεγίτι πόλεμον των Γάλλων, ο ναύαρχος Βρυί, άρχηγός του γαλλ. στόλου, έλούετο ήμέραν τινά εις τινα ποταμόν τής νήσου. Όλίγα βήματα άνωτέρω έκρύπτετο υπό τας βάτους εις άρχηγός των έχθρών.

Όταν έγένετο ή είρήνη, ο άγγλος εϋτος ήλθε να εβρη τον ναύαρχον. Τώ άκείεικε δε δει επί δύο ώρας έκρίτει την ζωήν του εις τας χεράς του.

— Διά τί δεν με έφόνευσες; τώ ειπεν ο ναύαρχος.

— Να σε φονεύσω, έξ ένέδρας! άπήντησεν ο άγγλος. Θά ήμην ήνυμασμένος εις τα όμιλάτα βλων τόν συντρόφον μου.

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Άπεβίωσεν έν Τριπόλει γηραιός εργάτης του Εύαγγέλιου, ο διδάσκαλος Δημήτριος Αθανασιάδης. Τόν βίον του διήνυσεν μετά εύσεβείας και φιλανθρωπίας, ικανόν δε χρόνον εις τον οίκον του προσήρχοντο πτωχοί, έπώι λάβουν εύχαρίστως διδόμενα έλέη, και ψυχαί διψώσαι λόγον Θεού, τον όποιον ο Αθανασιάδης έδίδασκεν έκάστην έσπέραν, μεταβαλόν δωμάτιά τινά εις τόπους ιερού κηρύγματος.

Και εις τό Ναύπλιον δ' έδίδαξε και εις την έν Τριπόλει Γερατικήν Σχολήν, και πανταχού, όθεν διήλθεν, άφής μνήμην άνδρός εύσεβούς, ζηλωτού, χρηστού.

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

Άνηγγέλθη εκ Μιτυλήνης ο θάνατός του. Υπήρξεν ο θαυμασιώτερος ίσως νοῦς του νεώτερου ελληνικού πνεύματος. Όχι ειδικότης, άλλά γενικότης, διέπρεπεν έν τούτοις υπεράνω παντός όπου ενησχολήθη ως φιλόλογος, ως ιστορικός, ως ποιητής, ως μουσικολόγος, ως θεολόγος.

Η ιερή ιστορία του και ή Κατήχησίς του, άμφότεραι έγκριθέναι και έξαρθείσαι δικαίως υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου, είνε έργα καλλιπέστατα, μεθοδικώτατα και επικοδομητικώτατα.

Ο Βερναρδάκης, όπως όλοι οι άλλθινοι σοφοί, διεκρίνετο και διά τήν βαθείαν εις Χριστόν πίστιν του, ότε τό 1883 έδύχθη επαναδιορισμόν εις την έδραν τής Γεν. Ιστορίας έν τώ Πανεπιστημίῳ, την άρχήν τής άνθρωπίνης ιστορίας, άπεριφράστως έθηκεν εις τό ζεύγος των πρωτοπλάστων. Φαντασμένοι επιστημονίσκαι ήθελον μειδιάσῃ άλλ' ή πολυμαθής και φωτεινοτάτη έκείνη διάνοια τό εξήγγειλε με όλον της τό κύρος ως πεποίθησιν εξαχθείσαν από τας φιλοσοφικάς και ιστορικάς μελέτας της.

Π α ρ α κ λ η σ ε ι ς

Παρακαλούμεν τούς ελίγους καθυστεροῦντας την συνδρομήν των του 1906 να σπεύσουν να την άποστείλουν έντός του μηνός τούτου.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Η μετάφρασις του Πύναγερ, άνοικτή άπάντησις, υπό Μιχ. Ι. Γαλανού. — Η παιδαγωγία εις τα έγγλικά σχολεία. — Σπουδαία πρότάσις — Γενναίοδωριαι Αμερικανών. — Ούσια και βάσις τής προσευχής, υπό Κωνστ. Καλλινίκου. — Η Άγγλία κατά τό συνέδριον τής Χάγης. — Τα νέα τής έβδομάδος. — Τό θένδρον του πολιτισμού. — Η δουλεία των παθών. — Η χειροτονία του επισκόπου Παερών. — Ο Βαπτιστής, υπό Μιχ. Γαλανού. — Η κακή πυχή. — Η όργή: τρόπος του άπεριούγειν τας ήριδας. — Ο μέθυσοι. — Τό διάγραμμα τής ήμέρας. — Ο προς έαυτόν σεβασμός, ή τιμή ένός άγρίου. — Δημ. Αθανασιάδης. — Δημ. Βερναρδάκης.